

I beslutningsforslaget skitserer vi, på hvilke områder der er brug for regler og normer. Men det er jo ikke nok, at reglerne eksisterer. Vi mener stadig, at det er vigtigt, at reglerne samles i én lov, sådan at forældre, ansatte osv. kan overskue indholdet af de gældende regler og kontrollere, at de overholdes. Pjecen kan selvfølgelig være en hjælp, og vi er da også enige med Socialdemokratiets ordfører i, at demokrati er vigtigere end bureaukrati til at sikre sådan noget. Men det hjælper jo ikke, når de fysiske rammer ikke er i stand til at honorere de krav, som man kan stille.

Der er et stort behov for en opstramning af tilsynet med børneinstitutionerne, som enten er lemfældigt eller ikkeeksisterende. Eksempelvis er det jo kommunalbestyrelsen, der er tilsynsmyndighed for selvejende børneinstitutioner, og der kan man altså nemt som tilsynsmyndighed komme i en interessekonflikt mellem børnenes sikkerhed og kommunens økonomi. Det er derfor, vi er ude på, at der skal være et virkningsfuldt, uvildigt, udefrakommende tilsyn.

Vi har lagt forslaget om tilsynet over i embedslægeinstitutionen, og det er jo, fordi den allerede i den nuværende lovgivning har en rådgivende og indstillende rolle, og derfor føler vi det naturligt at søge derhen med et forslag. Men vi er da selvfølgelig åbne – og det er især sagt til SF – over for andre måder at lave et udefrakommende tilsyn.

I dag er det sådan, at embedslægen alene kan anmode kommunalbestyrelse eller amtsråd om at udstede påbud eller nedlægge forbud. Når det gælder institutioner, der ikke er kommunalt ejede, har kommunalbestyrelsen kompetencen, og for de kommunalt ejede institutioner har amtsrådet denne kompetence.

Sådan en ansvarsfordeling er ikke tilfredsstillende af flere grunde. For det første kan et nødvendigt påbud eller forbud forsinkes unødigt, og for det andet har kommunerne ofte indirekte interesse i ikke at give de selvejende institutioner udgiftskrævende pålæg.

En opgradering af det fysiske miljø i vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og skolefritidsordninger kræver betydelige investeringer. Der er mange eksempler på, at økonomien forhindrer nødvendige forbedringer af forhold, der sætter børns helbred på spil. Det gælder både generelle forhold som indendørs areal pr. barn eller støjni-

veauet, og det gælder mere specifikke problemer.

Københavns Kommune har f.eks. et problem med sundhedsfarlige kreosotholdige jernbanesveller, der er brugt på legepladserne. Jeg tror ikke, det er ond vilje. Jeg tror ikke, at kommunerne bevidst ønsker, at børnene skal skades, men de er hårdt presset økonomisk, og derfor er der brug for et økonomisk incitament, så de kan blive opmuntret til at rette op på miljøproblemerne. Derfor foreslår vi, at der oprettes en statslig pulje, der kan medvirke til at løse problemerne.

Jeg forstår nu, at socialministeren igen vil tage fat på et udviklingsarbejde, der har betydning for børnenes forskellige pasningsordninger, men jeg synes, det kommer meget sent i forhold til de meget klart dokumenterede problemer, som vi nu ved for tredje gang at fremsætte forslaget har fået påvist her fra Folketingets talerstol. Det er klart, at indsatsen er velkommen, men jeg kan ikke forstå, at man skal blive ved at udrede og udrede og udvikle og udvikle, når man rent faktisk er fuldstændig klar over, at problemerne er voldsomme og voksende, og jeg synes ikke, vi kan være bekendt at byde vores børn en dagligdag, der er præget af så dårlige fysiske vilkår, som vi gør.

Derfor håber jeg selvfølgelig, at man vil gå meget mere konkret til værks. Det er ikke for sjovs skyld, at vi fremsætter det samme forslag tre gange. Jeg hørte også udmærket, hvad Kristeligt Folkeparti sagde, at vi selvfølgelig i en gruppe partier kan nå frem til at komme med et forslag med større opbakning bag, men når vi fremsætter det her, så er det selvfølgelig en utålmodighed, som vi udviser på børnenes vegne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.